

skes. Naar Delingen alligevel skete maa det vistnok tilskrives den noget særegne Maade, hvorpaa Loven af 8de Maj 1894 blev gennemført, nemlig i Henhold til en Overenskomst mellem Repræsentanter i Rigsdagen for forskellige Jærnbaneinteresser efter Princippet: Jeg giver, for at Du skal give mig noget igen, et Princip, som Ordføreren i Folketinget under Forhandlingerne i 1893 om et privat indbragt Jærnbanelovforslag, som danner Grundlaget for Loven af 1894, udtrykkelig vedkendte sig, skønt man ikke skulde synes, at det er saa meget prisværdigt, da det uden Hensyn til Sagen selv og de Grunde, som tale for den, let kommer til at gaa ud over den svage Part, og i dette Tilfælde var det Tisted—Fjerritslev Egnen. Denne Maade at gennemføre Love paa fremkaldte da ogsaa en meget skarp Protest fra et senere afdød Medlem af Folketinget, der endog mindede om Panamaskandalen i Frankrig paa en saadan Maade, at der ikke kunde tages Fejl af, hvad der sigtedes til, mens den daværende Indenrigsminister i sine Udtalelser derefter erkendte, at der inden for den afsluttede Overenskomst nok kunde ligge en vis Bytten Stemmer. Det mægtige og ledende Parti i denne Sag ønskede ikke en Jærnbane fra Fjerritslev til Tisted sammenknyttet med Nørresundby—Fjerritslev Banen, og den kom derfor ind i Loven som en særskilt Bane, skønt man vistnok fra alle Sider var paa det rene med, at den ikke kunde anlægges som saadan i Henhold til Privatbaneloven, da Egnen ikke kunde udrede Halvdelen af Anlægsudgifterne; og der er heller ikke fra Egnens Side siden den Tid gjort det allermindste Forsøg paa at faa Banen anlagt i Henhold til Loven. Den Betragtning, at der den Gang ikke blev handlet fuldstændig rigtigt og forsvarligt mod den Del af Tisted Amt, som Fjerritslev—Tisted Banen angaar, er heldigvis ikke gaaet helt i Glemme, hvad Bemærkningerne til Lovforslaget ogsaa vise, idet det der siges, at Baneanlægget „mulig dog rettest burde have været knyttet til Anlægget af Nørresundby—Fjerritslev Banen“, og jeg bringer den højtærede Indenrigsminister en Tak, fordi han ved det foreliggende Lovforslag, hvorefter der i alt Fald er en Mulighed for at faa Banen anlagt, har søgt at raade Bod paa, hvad der den Gang i 1894 skete til Skade for Tisted—Fjerritslev Egnen, noget, hvortil der ikke før nu er gjort Skridt, uagtet man fra lokal Side ofte har hen-

vendt sig til Regeringen angaaende denne Sag. At det er vel begrundet, at der i dette Tilfælde undtagelsesvis udredes af Statskassen de 3 Fjerdedele af Anlægsudgiften som Bidrag til denne Bane, tror jeg maa erkendes, da Banen ellers ikke vil kunne blive anlagt, i det Kommunerne i det for Størstedelen smalle og for en Del øde Opland, ere ude af Stand til at udrede Halvdelen af Udgifterne, medens det maa erkendes at være meget ønskeligt for ikke at sige nødvendigt, at Banen kommer i Stand som et Led af en Tværbane Nord for Limfjorden. En saadan Tværbane burde sikkert i sin Tid have været anlagt som Statsbane; der vilde i alt Fald have været lige saa god Grund dertil som f. Eks. til i sin Tid at anlægge Skanderborg—Skjern Banen som Statsbane. Det er imidlertid ikke sket, og efter at Nørresundby—Fjerritslev Banen er bleven anlagt som privat, kan det billigvis ikke forlanges, at en Fjerritslev—Tisted Bane skal anlægges som Statsbane, da den førstnævnte gaar igennem en baade frugtbarere og folkerigere Egn end Fjerritslev—Tisted Banen. Derimod forekommer det mig at være ganske i sin Orden, at der fra Statens Side bringes et ekstraordinært Offer, for at denne Fortsættelse af Nørresundby—Fjerritslev Banen kan komme i Stand. Det har ikke alene lokal Betydning, men er ogsaa af Interesse for den gennemgaaende Trafik, bl. a. til og fra hele Tyland og da særlig ved Vintertide, naar der er Hindringer for Overfarten ved Oddesund, og Skibsfarten paa Limfjorden er standset. Desuden vil Banen kunne blive til Fremme af Havfiskeriet langs Kysten ved at der opnaas en hurtigere og sikrere Transport af Fisken og derigennem en højere Pris paa Markedet, lige som den ogsaa vil kunne bidrage til, at Foretagendet med Tørlægningen af Bygholms og Vesløs Vejler ikke opgives, hvad der ellers vil kunne være Frygt for, og til dette Foretagende er der knyttet betydelige økonomiske Interesser. Det drejer sig ikke alene om Tørlægningen og Kultivering af et Areal paa ca. 10,000 Tdr. Land, men hvis Foretagendet opgives, ville de tilstødende Ejendomme lide betydelig Skade og tildels ødelægges, og overfor en slig Kalamitet vil Staten ikke kunne staa ligegyldig. Det er derfor, hvad jeg skal gentage, vel begrundet, at der ydes et Ekstratilskud fra Statens Side. — Skulde man nære Skrupler med Hensyn til om Tisted Amt ikke herved begunstiges fremfor andre Egne i Landet, skal jeg tillade mig at minde om,